

Romeinen 8: 37: “Klinkende overwinning!”

Orde van dienst:

Votum en zegengroet

Psalm 116: 1-3

Wet

Psalm 119: 49

Gebed

Voor de kinderen: Gideon.

GK 161: 1

Lezen: Romeinen 8: 18-39

Psalm 18: 1

Tekst: Romeinen 8: 37

Preek.

GK 65

Doop Formulier 3

Zingen: “Doop” van Sela

Vragen aan de ouders - doop van Danique.

Zingen: “Zegen mij” Opw. 710

Gebed

Collecte

GK 163

Zegen.

Voor de kinderen: Gideon.

Midianieten.

Leger te groot.

Iedereen, die bang is mag vertrekken. 22.000 man vertrekken. 10.000 over.

Leger is nog te groot!

Alle mannen naar het water: laat ze drinken. Zal zeggen wat ze moeten doen.

Mannen drinken: sommigen drinken uit het water en doen dat als de hondjes: met de tong.

Anderen drinken door te knielen en water te scheppen met hun hand.

Als ze gedronken hebben: zet de mannen die als een hondje drinken apart.

Je moet ten strijde trekken met de mannen, die met hun hand drinken. De anderen mogen naar huis.

Er bleven 300 man over. Erg weinig.

Iedere man een ramshoorn, een fakkel en een kruik.

Midden in de nacht.

Ze stormen naar het kamp: fakkels, kruiken, ramshoorn... ze schreeuwen: “Te wapen, voor de HERE en voor Gideon”.

Midianieten schrikken wakker, horen het lawaai van de horens en de brekende kruiken, zien de fakkels.

Ze waren zo geschrokken dat ze met elkaar gaan vechten.

Waarom zo'n klein leger? Dan weten ze dat de HERE de overwinning heeft behaald.

Preek:

Deze zomer staat bol van de sport.
We zitten midden in de Wereldkampioenschappen voetbal in Brazilië.
Er zijn grote tennistoernooien: Roland Garros en Wimbledon.
De belangrijkste wielervedstrijd: de tour de France.
En in augustus weer veel atletiek.
Deze maanden staan gespierde sporters in de schijnwerpers.
En vooral de winnaars.
Want dat is de harde schaduwkant: alleen winnaars tellen.

Hoe komt dat?

Omdat wij ons met onze kampioenen vereenzelvigen.
Als oranje wint, deel ik in de glorie.
Als Ajax verliest, verlies ik. Mijn ego krijgt een deuk. En dus klamp ik mij aan een andere kampioen vast.
Herman Brood zong het al: "Als je wint, dan heb je vrienden".
Het draait om roem.

Atleten trainen soms jaren voor die ene wedstrijd. Om een honderdste van een seconde harder te lopen.
Even in de schijnwerpers. Erkenning. Kampioen.
Je hebt er alles voor over.

Maar, ja, niet snel daarna word je weer vergeten, omdat een ander een honderdste van een seconde harder loopt. Zelfs Usain Bolt wordt een keer vergeten.
Sport is mooi.
Maar je bent wel dwaas, als je daar je leven op bouwt.
Want je wordt een keer vergeten.
En zelfs kampioenen sterven een keer.

Paulus schrijft dat al Gods kinderen winnaars zijn.
En dat is geen pep-talk van een wanhopige trainer.
Dat is de waarheid: Gods kinderen zijn winnaars.
En niet zomaar winnaars, nee, echt grote winnaars.
Er staat in het Grieks een woordje, dat betekent 'super-winnaars'.
In de oude vertaling stond er 'meer dan overwinnaars'.
Nu staat er 'wij zegevieren glansrijk'.

Dia.

We winnen de wedstrijd dus niet met een nipte 1-0 door een penalty in blessuretijd.
Nee, met 15-0. In de rust stonden we al voor met 10-0.
Dat is het evangelie.

Ja, dat zijn wel grote woorden: "Wij zegevieren in dit alles glansrijk...".
Wat een zekerheid zit er in die woorden!
Geen greintje twijfel.
En zo bedoelt Paulus het ook echt.
Maar als mens van vlees en bloed kun je daar wel wat tegen aan lopen.
Want waar kun je in dit leven nu echt zeker van zijn?
De gewone dingen van de dag zijn al niet zeker. Zoals je gezondheid, je werk, je huwelijk, je kinderen of kleinkinderen.
Niets heb je in eigen hand. Er kan zomaar wat gebeuren.
Ook je geloof niet.
Soms is je geloof heel sterk, maar lang niet altijd. En zeker niet bij iedereen.

Ben je altijd zo zeker van de waarheid van het geloof? Weet je wel zo zeker, dat je zult blijven geloven als je vervolgd wordt. Of als je heel rijk wordt of juist veel verliest? Kan er echt niets tussen komen?

En dat niet alleen.

Paulus heeft ontdekt, dat hij van binnen zwak is. Soms begint de nederlaag al in zijn hart. Hij schrijft: "ik verlies vaak van de verleidingen. Ik zeg soms dingen. Ik denk soms dingen over anderen. Ik verlang soms dingen...".

Hij schrijft: *"Als ik het goede wil doen, is het kwade bij mij aanwezig"*.

Hij voelt zich een loser.

En nu: "In dit alles zegevieren wij glansrijk".

Overschreeuwt Paulus zichzelf niet een beetje?

Zoiets denk je al gauw bij deze woorden. Vooral als je eigen leven ook niet echt overloopt van de overwinningen. Van het 'intercity-gevoel'.

Eerder omgekeerd.

Als je naar je leven kijkt, kun je ook denken: "wat heb ik veel verloren".

En als je bij een graf staat, dan zie je daar helemaal geen overwinning in.

Je voelt je een verliezer. Een loser.

Ja, en zo voelt Paulus zich ook.

Het is zelfs zo, dat Paulus pas een loser werd, toen hij Jezus ging volgen!

Ook dat nog!

Want voor die tijd voelde Paulus zich een winner.

Hij was een vooraanstaand Schriftgeleerde. Een geëerd farizeeër. Kind van Abraham. De wet hield hij tot in de puntjes. Hij was toen erg zeker. Natuurlijk zag God hem graag.

Natuurlijk mocht hij in Gods Koninkrijk verder leven.

Maar toen hij Jezus ging volgen, toen raakte hij alles kwijt.

Zijn eer, zijn vrijheid, zijn positie,

Hij werd een loser in de ogen van de mensen.

Hij noemt de kinderen van God daarom 'slachtschappen'.

Hij citeert Psalm 44: "Om u worden wij de ganse dag gedood en afgevoerd als schapen voor de slacht".

Een heftig woord.

Want slachtschappen zijn afgeschreven schapen. Alleen nog goed voor de slacht.

Daar kijkt niemand meer naar om. Vergeten.

Het kan er soms ruig aan toe gaan in de levens van Gods kinderen.

En dan toch: "Maar wij zegevieren in dit alles glansrijk...". In dit alles.

Midden in de strijd, midden in de aanvechting.

Niet **na** dit alles. Niet eens **ondanks** alles.

Nee, midden in dit gevoel van afgeschreven te zijn, slachtschappen. Midden in deze ervaring zegevieren we glansrijk.

Hoe kan Paulus nu zo zeker zijn?

Omdat Paulus een andere zekerheid heeft gevonden. Jezus.

De liefde van God in vlees en bloed.

Liefde voor losers.

Hoe weet Paulus dat?

Want dat klinkt in onze wereld volstrekt onlogisch. Daar draait het om winnaars. Om successen. Welke God houdt er nu van losers?

Nou, dat is nu precies het werk van de Heilige Geest. Die geeft jou die zekerheid.

Hij overtuigt je van je zonden, dat ook: je bent een loser.

Maar hij overtuigt je ook van de trouw van God. Hij overtuigt jou van Gods liefde voor jou.

Dat is ook het bijzondere van een mens, die tot geloof komt. Die christen wordt. Voordat je christen wordt kijk je zo naar God: "Wil ik dit wel? Wil ik mij aan deze God verbinden en hem een plek in mijn leven geven? Is dat het allemaal waard?". Dat is je grote vraag: "Wil ik deze God wel?".

Het lijkt op een jongetje, dat speelt in een grijze plas water. Het water, de modder, is zijn wereldje en hij heeft veel plezier. Zijn vader vraagt: "Ga je met ons mee. we gaan vandaag naar de zee". Het jongetje aarzelt: "Weet ik niet. Heb ik net zoveel plezier als hier?". "Is het ook een plas met water en modder?". 'Eh, nou, nee', zegt de vader, 'ga maar mee, dan zul je het zien. Het is veel mooier dan deze modderplas'. Maar omdat dat jongetje zich niets kan voorstellen bij de zee en het strand en de mooie golven, wil hij niet. Dus hij moddert maar wat verder. Zijn fantasie schiet tekort. Zijn vertrouwen: "Wil ik dit wel?".

Zo kun je ook reageren als je christen wordt: 'Wil ik dit wel? Wat gaat het me kosten? Wat moet ik loslaten? Is het dit allemaal wel waard?'. Het antwoord van Paulus is: "Ja!! Het is het waard". Je mag een kind van God worden. Je wordt een erfgenaam van een nieuw paradijs. Slaven worden vrij en het kassameisje een prinses. Duizenden, miljoenen mensen hebben hier hun leven voor gegeven.

Als je christen bent geworden, groeit er langzaam een andere vraag in je hart. Als je de levende God leert kennen. Zijn grootheid en heiligheid. Als je ook maar het eerste licht van het Paradijs gaat opvangen, dat hij je wil geven. Als je leert zien wie je zelf bent. Je trots, je egoïsme. Een andere vraag. Niet meer de vraag "Wil ik deze God wel?". Maar de vraag "Wil deze God mij wel?". "Heeft hij mij lief?".

Die twijfel kan dus op twee manieren binnenkomen: Dia.
1 doordat je het slechte in jezelf ziet: hoe kan God van mij houden?
Je schrikt van jezelf.
2 door het slechte, dat je meemaakt: houdt God wel van mij, als ik dit mee moet maken? Die ziekte, mijn moeizame huwelijk, werkloosheid, vervolging....
Waarom laat God mij door die pijn heengaan? Houd hij niet van me?
Is hij tegen mij?

Hoe kun je zeker worden van Gods liefde?
Door naar Jezus te kijken.
Hij heeft zijn eigen Zoon voor mij aan het kruis laten spijkeren. Als een slachtschaap.
Dat betekent, dat God het duurste voor mij heeft overgehad. Het mooiste.
Paulus zegt het zo: "*Als God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Zal Hij, die zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar hem omwille van ons heeft prijsgegeven, ons met hem niet alle dingen schenken?*".
Door Jezus mag je weten, zeker weten, dat God om je geeft.
Kijk daarvoor niet naar jezelf. Kijk niet naar wat je in dit leven overkomt.
Je zekerheid ligt in hem.
God heeft jou lief.
En dat is jouw redding.
Want als de almachtige jou liefheeft, wie kan jou dan nog iets doen?
Niets kan daar dan nog tussen komen.

Je zult door hem zonde en dood overwinnen. Glansrijk.

Ja, het gaat nog verder.

Want Paulus leert ons, dat we niet alleen door liefde, door genade verlost worden.

Maar ook door recht.

Want Jezus is voor ons gestorven aan het kruis. Hij is opgestaan. Naar de hemel gegaan.

En wat doet hij daar?

Hij pleit voor ons. Hij is onze advocaat.

Hoe gaat dat? Heeft u zich dat wel eens voorgesteld?

Vaak denken we dat het zo gaat: Je hebt gezondigd.

De Vader is nu toornig op je en wil je voor eeuwig loslaten. En nu gaat de zoon bij de Vader pleiten: "Ach, Vader, ja, ik weet het, Erik heeft weer gezondigd. Ja, ik weet het: hij had nog zo beloofd het niet weer te doen..., maar, Vader, vergeef het hem nog één keer, nog één keer... wees nog een keer genadig!".

Gaat het zo?

Nee.

Het is niet zo, dat de Vader toornig is en ons wil straffen en dat de Zoon maar heel erg zijn best moet doen en smeken, of de Vader nog één keer over zijn hart wil strijken.

Dat zou allemaal heel erg onzeker worden!

Want voor hetzelfde geld zegt de Vader na de derde keer: "Ja, maar nu is het genoeg! Nu hoeft het van mij niet meer. Dit is te veel!".

Nee, de zoon vraagt niet alleen om genade. **Hij vraagt ook om recht.**

Zoals een goede advocaat ook bij een rechter niet om genade smeekt.

Dat kun je dan beter zelf: je valt op je knieën voor de rechter en je roept: 'Ja, ik weet het, ik ben schuldig, maar wees mij genadig!! Alstublieft! Straf mij niet!'.
Daar heb je geen advocaat voor nodig.

Nee, een goede advocaat zoekt naar recht.

Hij wil de rechtbank overtuigen, dat jij onschuldig bent. Een advocaat wil een zaak.

En dat doet Jezus.

Staat om zo te zeggen naast jou in de rechtszaal. Hij pleit voor jou.

Het oordeel van de rechter is: "Schuldig!".

Ik heb gezondigd. Ik heb God vaak losgelaten. Ik heb anderen pijn gedaan.

En de aanklager, de satan, heeft gelijk als hij die doodstraf eist.

Maar Jezus staat naast mij en zegt: 'Ja, maar ik heb die straf gedragen. Ik ben voor hem aan het kruis gestorven. Ik heb al betaald. Dus als u rechtvaardig bent, moet u hem vrij spreken.

We zijn dus niet alleen door liefde verlost, maar ook door recht!

En dat maakt onze verlossing zo zeker.

Door Jezus zegevieren we glansrijk over de dood en de satan. Door liefde en recht.

Stel je hebt bij een goede vriend geld geleend.

Je had 50.000 euro nodig. Maar: je kunt het niet terugbetalen.

De schuldeisers staan elke dag voor de deur en eisen geld.

Maar je hebt het niet.

Ja, je hebt een goede vriend en die is aardig rijk. Zijn vader heeft een groot bedrijf en die vriend heeft daar een mooie baan.

Je gaat naar hem toe, legt alles uit en vraagt om die 50.000 euro te mogen lenen.

En hij is een goede vriend en hij geeft je die 50.000.

Hij zegt: hou het geld maar. Kijk maar of je het terugbetaalt. Het hoeft niet. Ik heb genoeg.

Wat een liefdevolle vriend!! Zo'n hoog bedrag!!

Maar wat gebeurt er?

Door de crisis gaat het bedrijf van de vader van je vriend failliet. Alles moet verkocht.

De zoon raakt alles kwijt.

En op een dag staat hij voor je deur en zegt: "Ja, het spijt me, maar ik wil je vragen om die 50.000 euro terug te geven. Ik heb het toch zelf hard nodig".

Je was wel door liefde verlost, maar niet door recht.

Je vader hoort dit allemaal en zegt: "Ik zal dit bedrag aan je vriend betalen. Dan kan hij nooit meer aan de deur komen om dit geld van je te vragen.

Die zoon is nu door liefde en recht verlost. Er is betaald.

Zo heeft God dat gedaan.

Hij gaf ons het offer dat we nodig hadden. Betaalde het losgeld.

De zoon van zijn liefde.

We zijn door liefde en recht verlost. En dus kan niets meer tussen jou en God komen.

Als er dus nog zwakheden in je leven zijn of als je door grote moeiten gaat, denk dan niet dat God jou niet meer ziet zitten. Hij zal er andere redenen voor hebben.

Maar het kan niet zijn, omdat hij je vergeten is of haat.

Hoe weet je dat? Door Jezus.

De hoogste prijs die er in de geschiedenis van de kosmos is betaald.

Daar kan dus niets meer tussen komen.

Stop met je twijfels, met je 'ja-maars', met je sombere gedachten, met je lage zelfbeeld, met je verslaving, met je angst voor de dood.

Stop ermee en laat je leven daar niet door verbitteren.

Kijk om je heen naar wat God je geeft.

En bedenk: het wordt alleen maar meer. Er komt een paradijs.

Door Jezus zegevieren we glansrijk. Dat is wel even wat beter dan een wereldbeker.

Amen.

Formulier voor de bediening van de heilige doop aan de kinderen van de gelovigen 3.

Onderwijs

Wanneer in de gemeente van Christus de doop wordt bediend, gebeurt dat volgens het woord van onze Heer Jezus Christus. Hij heeft zijn apostelen de opdracht gegeven alle volken tot zijn leerlingen te maken en hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest en hun te leren zich te houden aan alles wat hij hun opgedragen had.

In de brieven van de apostelen wordt ook over de doop gesproken. Zo zegt Paulus dat wie in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn. *We zijn door de doop in zijn dood met hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden.*

Ook de kinderen mogen delen in dit geheim, overeenkomstig het woord van Jezus: *Laat de kinderen bij me komen, houd ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij.*

Het volk Israël trok met zijn kinderen uit Egypte, het land van duisternis en slavernij, door de Rietzee en de woestijn op weg naar het beloofde land. Dus stonden ook de kinderen onder Gods belofte en opdracht.

Reeds sinds Abraham, de vader van alle gelovigen, wordt het verbond ingescherpt door de besnijdenis aan jongens op de achtste dag na de geboorte.

Volgens de apostel Paulus zijn de gelovigen in Christus besneden, *niet door mensenhanden, maar met de besnijdenis van Christus, door het afleggen van het aardse lichaam. Toen u gedoopt werd bent u immers met hem begraven.* Zo heeft de kerk sinds de dagen van de apostelen aan de kinderen de doop bediend.

In de naam van de Vader gedoopt worden is een afbeelding en garantie dat God de Vader voor eeuwig zijn genadeverbond met ons sluit. Hij geeft daarmee te kennen dat hij ons tot zijn kinderen en erfgenamen aanneemt. Hij zet Zich voor ons in ten goede.

In de naam van de Zoon gedoopt worden is een afbeelding en garantie dat de Heer Jezus al onze zonden afwast op grond van zijn lijden en sterven. Wij mogen met hem opstaan in een nieuw leven, bevrijd van zonde en schuld.

In de naam van de heilige Geest gedoopt worden is een afbeelding en garantie dat hij vast en zeker in ons wil wonen en werken. Hij verbindt ons aan Christus en doet ons delen in het heil dat Christus voor ons verdiend heeft. De schatten van Christus maakt hij ons eigen: de afwassing van onze zonden en de dagelijkse vernieuwing van ons leven totdat wij eenmaal met alle heiligen God zullen loven in de wereld die komt.

Doopgedachtenis

Op grond van het verbond roept en verplicht de doop ons tot een nieuwe gehoorzaamheid. Laten wij toegewijd zijn aan de ene God, Vader, Zoon en heilige Geest. Laten we hem vertrouwen en liefhebben met heel onze ziel, met heel ons hart, met heel ons verstand en met al onze krachten. Loslaten moeten we al wat onheilig is. Afsterven moet ons oude, zondige leven, opdat we helemaal een nieuw leven leiden in dienst van God. Als we uit zwakheid in zonde vallen, hoeven we niet aan Gods genade te twifelen. Evenmin is het een reden om dan maar door te gaan met zondigen. De doop is immers het garantiebewijs dat het verbond, dat God met ons gesloten heeft, eeuwig is.

Samengekomen rond de doopvont worden wij allen getuigen van de doop van dit kind en gedenken wij onze eigen doop. Laten wij ons dan niet schamen om Christus openlijk te erkennen, want het evangelie is *Gods reddende kracht voor allen die geloven.*¹⁰

Vragen aan de ouders

Geliefden in Jezus Christus, onze Heer, in geloof moeten we de doop verlangen en niet uit gewoonte of voor de vorm. Daarom vraag ik u eerlijk te antwoorden op de volgende vragen:

Erkent u dat Danique als een zondig mensenkind op de wereld is gekomen en dat het haar aard is om voor zichzelf te leven en God en mensen geen liefde te geven. Dat dit veel pijn met zich mee zal brengen. En dat hij zo niet in het Koninkrijk van God kan komen. Maar dat zij toch in Christus voor God heilig is, en daarom als lid van zijn gemeente gedoopt behoort te zijn?

Belijdt u dat de leer van het Oude en Nieuwe Testament, zoals die in de Apostolische Geloofsbelijdenis samengevat is en in deze gemeente verkondigd wordt, de ware en volkomen leer van de verlossing is?

Belooft u dat u uw *dochter* zult voorgaan in een christelijke manier van leven en *hem* zo goed mogelijk zult onderwijzen en laten onderwijzen, om *hem* te leren begrijpen wat het betekent gedoopt te zijn?

Wat is daarop jullie antwoord?